

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118367972
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118367972.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom Kuzmányho 4, Martin, IČO: 42 072 905 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 281,06 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 15C/7/2019-170 zo dňa 04. 05. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., v ktorom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 281,06 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku rozsudku a vo výroku III., ktorým žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 %, p o t v r d z u j e .

Vo výroku II., odvolaním nenapadnutom, p o n e c h á v a rozhodnutie súdu prvej inštancie nedotknuté.

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa ust. § 4 ods. 1, 2 písm. b/, § 11 ods. 6, 7, 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a § 442 ods. 1, § 524 ods. 1 OZ zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 281,06 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I.), žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 22. 02. 2018 do zaplatenia zamietol (II.) a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III.). Vychádzal z toho, že medzi stranami bolo nesporné, že 19. 12. 2017 došlo k poisťnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej bolo motorovým vozidlom poistenca žalovaného poškodené motorové vozidlo poškodeného J. Y., v dôsledku čoho došlo k uzavretiu zmluvy o nájme z 08. 02. 2018 medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom, na základe ktorej si prenajal osobný automobil od 08. 01. 2019 počas nevyhnutného času opravy s dohodnutým nájomným 64,80 eur denne vrátane DPH, pričom motorové vozidlo bolo poškodeným užívané od 08. 01. 2018 do 17. 01. 2018, t. j. 10 dní, za ktorý čas mu prenajímateľ vyfakturoval faktúrou nájomné vo výške 648,- eur. K likvidácii predmetnej poisťnej udalosti žalovaným došlo tak ako vyplýva z oznámenia o poistnom plnení zo 06. 02. 2018, v ktorom žalovaný ustálil poistné plnenie vo výške 366,94 eur. Z fakturovanej doby prenájmu náhradného vozidla mu bolo priznaných uplatnených 10 dní, ale bola priznaná sadzba za nájom 42,- eur s DPH denne na základe porovnateľných ponúk autopožičovní v regióne s ohľadom na kategóriu zapožičaného motorového vozidla. Zároveň žalovaný vykonal aj zníženie o opotrebenie spočívajúce v rozdielne technických hodnôt pred a po

pripočítaní najazdených kilometrov a paušálne zníženie 0,01 eur za 1 km. Ďalej mal preukázané, že došlo k právnomu nástupníctvu žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo 17. 01. 2018 uzavretej medzi postupcom, t. j. poškodeným a postupníkom, t. j. žalobcom. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky postúpil postupca na postupníka pohľadávku vo výške 648,- eur, ktorú mal voči žalovanému z titulu škody spôsobenej vozidlom poisteným žalovaným z titulu nároku voči žalovanému podľa § 4 z. č. 381/2001 Z. z., keďže išlo o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá vznikla na vozidle postupcu. Súčasne mal preukázané, že zmluvné strany sa dohodli, že postúpenie od pohľadávky je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky bola vo výške 648,- eur, ktorá zodpovedala fakturovanej sume s tým, že strany sa dohodli, že ich vzájomné pohľadávky sa podpisom zmluvy započítavajú a žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet, z čoho mal preukázané, že poškodený uhradil nájom za náhradné motorové vozidlo žalobcovi v plnej výške, a to vo forme započítania. Táto skutočnosť týkajúca sa postúpenia pohľadávky vyplynula aj z oznámenia o postúpení pohľadávky postupcu vo vzťahu k žalovanému. V čase postúpenia pohľadávky postupcu, teda poškodeného išlo o existujúcu pohľadávku a žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného, čím je daná aj jeho aktívna legitímácia v konaní. Mal preukázanú nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, keďže poškodený, teda právny predchodca žalobcu z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodeného. Škodu spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné ju považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť. Za neoprávnené považoval zníženie a opotrebovanie spočívajúce v rozdielne technických hodnôt a paušálne zníženie, pretože išlo o ničím nepodloženú úvahu žalovaného, ktorá nemá reálny základ, ani právny rámec oprávnenosti a jedná sa o účelové krátenie preukazované iba tvrdením žalovaného. Za neoprávnené považoval aj krátenie sadzby za nájom, ktoré žalovaný žiadnym spôsobom súdu nepreukázal, naopak z listinného dôkazu žalobcu vyplynulo, že sadzba dohodnutá žalobcom je oprávnená a dôvodná v súlade s prehľadom maximálnych akceptovateľných sadzieb náhradných vozidiel. Vzhľadom na uvedené vyhovel žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplata rozdielu medzi zaplateným nájomným a sumou vyplatenou žalovaným. Vo vzťahu k úroku z omeškania mal za to, že žalovaný ako poisťovňa splnil povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 tým, že poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie, ktoré od nej aj žalobca nárokoval, a preto nebola povinná mu uhradiť úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 citovaného zákona. Nárok žalobcu na úrok z omeškania sa viaže k splneniu (nesplneniu) povinnosti poisťovne poskytnúť písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie. Žalovaný si uvedenú povinnosť riadne splnil, keď žalobcovi oznámil prečo, z akých dôvodov a v akom rozsahu mu krátil poistné plnenie, preto žalobu v časti o priznanie príslušenstva pohľadávky zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a strane priznal náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci, keďže podľa § 252 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobcovi bola prisúdená istina vo výške 281,06 eur a neboli priznané úroky z omeškania vyčíslené ku dňu vyhlásenia rozsudku (04. 05. 2020) vo výške 30,91 eur, čo spolu predstavuje 311,97 eur. Vychádzajúc z uvedeného a z toho, ktorá strana mala aký úspech vo veci (žalobca čo do priznanej istiny; žalovaný čo do úrokov z omeškania) úspech žalobcu je v percentuálnom vyjadrení 90 %, úspech žalovaného 10 % a čistý úspech žalobcu je 80 % (90 % - 10 %).

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote čo do výroku I., II. odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne, nezákonné a navyše aj arbitrárne, z dôvodu čoho bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces, keďže súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie. Nedostatočným a nesprávnym spôsobom sa vysporiadal s tým, že žalobca nebol v spore aktívne vecne legitimovaný, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre za nájom vozidla. Z uvedeného vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt,

ktorý bol dlžníkom žalobcu, pričom podľa ust. § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému, z čoho vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom podľa ust. § 39 OZ platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky a uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z poškodeného na žalobcu. K úhrade faktúry pritom nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v predloženej zmluve o postúpení, pretože z nej vyplýva, že v prejave vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu neexistujúcej pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Ďalej mal za to, že prvoinštančný súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v rozpore s ustálenou judikatúrou (rozhodnutie NS SR 3Cdo 145/2017), pretože povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania v ust. § 11 ods. 8 z. č. 381/2001 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ citovaného zákona, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, majúci jeho rozhodnutie za vecne správne, zákonné a dostatočne odôvodnené, keďže súd mal jeho aktívnu vecnú legitimitáciu preukázanú zo zmluvy o postúpení pohľadávky. Postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Je nesprávne a zavádzajúce tvrdenie žalovaného, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky, je zrejme aj z toho, že čiastočné plnenie poukázal na jeho účet ako postupníka. Uvedené potvrdzuje oznámenie o poistnom plnení, z ktorého nepochybne vyplýva, že žalovaný svojím konaním sám potvrdil jeho aktívnu vecnú legitimitáciu v rámci likvidácie poisťnej udalosti, pretože nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky a nároku poškodeného na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla, ktoré sú považované za skutočnú škodu, teda nemajetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu vo vzťahu k namietanej absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Pokiaľ ide o namietanú absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry nespôsobuje rozpor s ust. § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorej došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Poškodený má podľa zákona č. 381/2001 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu. Dlžníkom je práve žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Ide o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému započítaniu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Za nepodložené a účelové považoval tvrdenie, že prejav vôle účastníkov smeroval najskôr k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Zmluva tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej strán. V rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. Žalobca tak na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitimitáciu v spore.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalovaný, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správny skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

7. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalovaného krajský súd dopĺňa, že neobstojí tvrdenie žalovaného, že na strane poškodeného sa jedná o škodu fiktívnu, keďže nebolo preukázané zaplatenie vystavenej faktúry, pretože zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok jej strán (žalobcu a poškodeného) a to nároku na náhradu odplaty za postúpenie pohľadávky poškodeného a nároku žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, v dôsledku čoho sa poškodený dostal do rovnakej situácie, ako keby svoj dlh zaplatil, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia. Vychádzajúc z uvedeného postupca - poškodený na základe zmluvy so žalobcom ako postupníkom na neho platne v súlade s ust. § 524 OZ previedol jeho nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla, čím bola v konaní preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Pasívna legitímácia žalovaného je daná, nesporne vyplýva zo skutočnosti, že poškodenému bola spôsobená škoda na motorovom vozidle prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného, ktorú skutočnosť žalovaný ani nenamietal. Nedôvodnosť odvolacej námietky žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vyplýva aj zo samotného správania a konania žalovaného, ktorý ním akceptoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, keďže mu uhradil časť požadovaného poistného plnenia spočívajúceho v náhrade nákladov za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré po dobu opravy poistnou udalosťou poškodeného vozidla slúžilo poškodenému, ku ktorému užívaniu došlo v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou.

8. Vychádzajúc z uvedeného vo vzťahu k žalovaným namietanej arbitrárnosti rozhodnutia krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vysporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia, keďže v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožnil, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré sú na túto časť rozhodnutia kladené. Na základe uvedeného námietka žalovaného ohľadom nesprávneho, nezákonného, nedostatočne odôvodneného, arbitrárneho rozhodnutia nie je dôvodná.

Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že dvojinštančnosť v súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

9. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami žalobcov, či už v prvoinštančnom alebo v odvolacom konaní odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako plne úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania taktiež v plnom rozsahu.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).